

2011 SEÇİMLERİNE GİDEN YOLDA „12 EYLÜL REFERANDUMU“... VE TÜRKİYE TOPLUMUNUN KENDİNE ÖZGÜ ANATOMİSİ!...

Ağustos 2010
Münir Aktolga

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ:.....	1
HERŞEYE KARŞI OLMA RUH HALİ TÜRKİYE KARŞITLIĞINA DÖNÜŞÜYOR!.....	1
“TÜRKİYE’DE SOL SAĞDIR” DEMİŞTİK.....	2
BEN DE ASLINDA “YETMEZ AMA EVET” DİYORUM!.....	4
EVET, BU BİR BURJUVA DEVRİMİDİR.....	5
BURJUVA DEVRİMİ DEYİNCE BATI’DA NE ANLAŞILIR.....	5
BİZDE BURJUVA DEVRİMİ DEYİNCE NE ANLAMAK GEREKİYOR.....	6
TÜRKİYE’DE İKİ ÇEŞİT SOL VARDIR.....	7
PEKİ HEPSİ BU KADAR MI, TÜRKİYE’DE GELECEĞE YÖNELİK OLARAK SOLCU- İLERİCİ OLMAK NE ANLAMA GELİYOR!.....	8
“HAYIR” CEPHESİNİN ANATOMİSİNE DEVAM.....	9
EVET, TÜRKİYE’DE İKİ TÜRKİYE VARDIR!.....	9
AMA BİR DE TÜSİAD GİBİ İKİ TARAF ARASINDA KALANLAR VAR!.....	10
“HAYIRCI” CEPHENİN ANATOMİSİNİ İNCELEMeye DEVAM EDİYORUZ.....	12
TÜRKİYE’DE FAŞİST HAREKETİN GELİŞTİĞİ İKİ KANAL.....	12
PEKİ YA “KÜRTLER’E” NE OLUYOR, ONLARIN İŞİ NE BU CEPHENİN İÇİNDE!.....	13
BU İŞ BİTMİŞTİR ASLINDA!.....	15
TÜRKİYE 21.YY’İN PROBLEM ÇÖZME YÖNTEMİNİ ÖĞRENMiŞTİR.....	15

GİRİŞ:

HERŞEYE KARŞI OLMA RUH HALİ TÜRKİYE KARŞITLIĞINA DÖNÜŞÜYOR!..

Nedir bu herşeye karşı olma ruh hali Allah aşkına! “Sağcısında” da var bu “solcusunda”da! Boğaza köprü yapmaya kalkarsınız karşı çıkarlar, yol yaparsınız karşılar, baraj yaparsınız karşılar, daha çok fabrika, daha çok işyeri diyerek ülkeye sermaye bulmaya çalışırsınız karşılar! Türkiye’ye yerleşerek bir ev satın alıp, emekli maaşıyla Türkiye’de yaşamak isteyen insanlara “yabancı” diye karşılar. Neymiş efendim, “vatan toprakları satılmazmış”! E, sen, bir Almanya’da, İngiltere’de, ev, arsa vb. satın alabiliyorsun da niye onlar Türkiye’de alamasınlar deyince de söyledikleri, “orası başka” oluyor! Gerçekten, nedir bu herşeye karşı olma ruh halinin altında yatan!..

Ama sadece bu kadar da değil, şimdi bütün bunlara bir de “12 Eylül Anayasası’nda yapılacak değişikliklere hayır”! eklendi! Bunlara göre, Erdoğan başta olduğu sürece Türkiye ne yaparsa kötüdür-haksızdır! İş o hale geldi ki, dış basında bile Türkiye aleyhinde biri bir laf söylese, ya da bir yazı çıksa hemen üzerine atıyorlar!. Erdoğan fobisi Türkiye düşmanlığıyla karışık bir tür hastalık haline geldi bazılarında. Korkarım yarın 12 Eylül Referandumu’nda kaybedince bu düşmanlık daha da iflah olmaz hale gelecek. Hele hele ardından 2011 Seçimlerinde kaybedeceklerini de hesaba katarsanız varın gerisini siz düşünün!. Bu kafayla yarın kendilerine “M.Kemal’in askerleri” diyen “devrimci örgütler” de çıkarsa hiç şaşırmayın!..

Bir yandan “batıcı” geçinirler, II.Mahmut’tan beri Batı’nın karşısında bir aşağılık duygusu vardır hepsinde; bu yüzden de Türkiye’yi “ilkel”, “göbeğini kaşıyan adamların” ülkesi olarak görürler; ama diğer yandan da, “ulusalçı” oldukları için, attıkları her adımda o Batı’ya da ters düşerler! Korkunç bir paradoks! Nasıl bir ruh halidir bu Allah aşkına! “Batıcısınız”, “Kemalistsiniz”, “Jakoben devrimcisiniz” anladık, ama o zaman bari bunun kurallarına uyun! Ülkeyi “muasır medeniyet seviyesine ulaştırmaksa” eğer amacınız, o zaman neden Türkiye’nin AB yolunu tıkamaya çalışırsınız! Bir yandan, “Kemalizm”, “yurtta sulh cihanda sulh” derken, diğer yandan neden Türkiye’nin “komşularla sıfır sorun” politikasına karşı durursunuz. Neden bölgesinde ve dünyada barışı savunmaktan başka bir çıkarı ve amacı olmayan Türkiye’nin önünü kesmeye çalışırsınız!. Türkiye, büyümesinin, gelişmesinin yolunun barış politikasından geçtiğini görerek bu yolda adımlar atmaya çalışıyorsa eğer, neden öküzün altında buzağı aramaya çalışarak ona engel olmaya çalışırsınız. Neymiş efendim, Türkiye “yeni Osmanlıcılık” politikası izliyormuş! **Daha düne kadar Amerikancı olduğunu söyledikleri bir Erdoğan’ı şimdi de Batı’dan kopuyor, “ekseni kayıyor” diye suçlamaya kalkıyorlar! ..Türkiye Filistinliler’in, Gazze’de hapisane hayatı yaşayan insanların yardımına koşunca neden bundan rahatsız oluyorsunuz! Sizi bir İsrail’le, bir neoconlar’la aynı paralele sokan bu ruh hali nedir!** Yani başınızdanki Yunanistan’a bakın, halâ krizin etkisiyle yanıp tutuşuyor. İspanya’dan Portekiz’e, İtalya’ya kadar bütün Avrupa ülkeleri kara kara düşünüyorlar, bu işin altından nasıl kalkacağız diye. Ve siz bunları görmüyorsunuz da, kendisine yeni pazarlar bulmak için çırpınan, dünya kazan Türkiye kepçe diyerek ülkeye yeni pazarlar yaratmaya çalışan bir Erdoğan’ın, Davutoğlu’nun-Gül’ün yolunu kesmeye çalışıyorsunuz!..Ne zaman yabancı basında Türkiye aleyhinde bir yazı çıksa hemen sayfalarınızı açıyorsunuz buna, neden, neden!..**Ayip olmuyor mu artık!...Erdoğan düşmanlığının Türkiye karşıtlığı haline geldiğini görmüyorsunuz! Adamın siperde nasıl duracağına vardırınız işi, komik de oluyorsunuz artık!**

“Demokratik Açılıma” karşısınız, 12 Eylül Anayasası’nın değiştirilmesine karşısınız..ne istiyorsunuz siz Allah aşkına!..Haydi kendine “ulusalçı” vb. diyenleri anladık, “batıcı” olmayla “ulusalçı” olma arasında sıkışıp kalmış onlar, ya kendine “solcu” diyenlere ne oluyor!. Onlar niye karşı çıkıyorlar üretici güçlerin gelişmesi yönünde atılan adımlara?. Solcular, üretici güçleri daha fazla geliştiremediği için karşı çıkmazlar mı kapitalizme!..E, o zaman siz de öyle yaparak, “üretici güçleri niye daha fazla geliştirmiyorsun” diye karşı çıksanız AK Parti’ye! Ama öyle yapmıyorsunuz ki!.. Siz adeta taş üstüne taş koymaya karşısınız! Ve bunu da “solculuk” diye yutturmaya çalışıyorsunuz insanlara! Ak Parti ve Erdoğan düşmanlığının sizi nerelere getirdiğini görmüyorsunuz!. Herşeye karşı çıkacağız derken, AK Parti’nin de daha gerisine düştüğünüzü görmüyorsunuz! Ne farkınız kaldı ki o “ulusalçı” “asker sivil aydın zümre” dostlarınızdan! “Üçüncü yol”muş! Haydi canım sen de! Kendi kendinizi aldatmaya devam edin siz!

“TÜRKİYE’DE SOL SAĞDIR” DEMİŞTİK

Aslında bu yazının başlığı şöyle olacaktı: „Türkiye’de devrim oluyor! Ey „devrimciler“-“solcular” neredesiniz! Size sesleniyorum, kimse var mı orada!...

Şu 12 Eylül Referandumu sürecinde öyle ibret verici şeyler yaşanıyor ki ülkemizde, süreci dışardan izleyen birinin bunları anlaması mümkün değil!

Korkunç birşey değil mi! Bütün bir ömrünü “devrimci mücadeleye” adayacaksın, bu uğurda olmadık eziyetleri çekeceksin, ama öte yandan, günü gelipte ülke gerçekten devrimci bir dönüşümü yaşamaya başlayınca da, bırakınız en önde olmayı bir yana, şu ya da bu gerekçeyle, bunun karşısında yer alacaksın!

Bir 12 Eylül Referandumunda şöyle göğsünü gere gere “evet” diyemiyor bu ülkenin “devrimcileri”! Kimisi, statükocu “hayır” cephesinde yer alırken, kimisi de açıkça hayır diyemediği için “boykot” diyerek kendini sürecin dışında tutmaya çalışıyor. Referans olarak aldıkları bir tek şey var kafalarında: AK Parti ve Erdoğan düşmanlığı! Erdoğan düşmanlığı öylesine işlemiş ki ruhlarına, o ne derse bunun tersi doğrudur gibi bir saplantı içindeler!. Müthiş birşey bu! Ama sadece “solcular”-“devrimciler”mi böyle düşünüyor, bütün bir Devletçi-statüko cephesine de hakim bu ruh hali. Alın Doğan Medya Grubu’nun gazetelerini ve televizyonlarını, bir tek noktaya odaklanmışlar hepsi de: Erdoğan düşmanlığı! Elllerinden gelse bir kaşık suda boğacaklar adamı! Ama yapamıyorlar işte. Aşağıdan yukarıya yükselen devrimci dalga ellerini kollarını bağılıyor!..

Bu arada birde, “yetmez ama evet”ci “utangaç devrimciler” var!. Onları da unutmamak gerekiyor. Tamam, ben de “yetmez ama evet” diyorum¹, ama bunların derdi başka! Etyen Mahçupyan çok güzel izah etmiş bu grubun psikolojisini, bakın ne diyor:

“Referandumda evet veya hayır diyenlerin dışında bir de siyasi utangaçlar var. Bunlar aslında evet oyu vereceğini beyan ediyor. Ama bu düz ve basit bir “evet” değil.. Acaba bu gruba dahil olan insanların mütevazı bir ‘evet’le yetinmemesinin ve ‘yetmez ama evet’ diyerek kendilerini diğer ‘evet’ diyenlerden ayırmasının nedeni nedir?.. ‘Yetmez ama evet’ diyenlerin kendilerini diğer ‘evet’çilerden ayırma isteğinin altında iki neden olabilir. Birincisi, ‘evet’ diyenlerin hükümetin peşinden giden, onu sorgulamayan bir güruh gibi algılanması. Dolayısıyla ‘yetmez ama evet’ diyorsanız, aslında ‘ben o güruhtan değilim, sorgulayan biriyim’ demiş oluyorsunuz. İkinci olası neden ise, ‘evet’ diyenlerin ezici bir biçimde ‘muhafazakâr’, hatta dindar olduklarının düşünülmesi... Kısacası anlaşılıyor ki, ‘yetmez ama evet’ diyenlerin esas kaygısı kendi kimliklerini ve kişiliklerini korumak... ‘Biz sorgulayan kişileriz ve muhafazakâr da değiliz’ demek istiyorlar. Bu duruşun bir hak olduğu şüphesiz... Ama içinde bir nebze elitizm olduğunu görmekte de yarar var. ‘Evet’ derken bir anda ‘cahil güruhun’ parçası gibi görünmekten ürküldüğünü, kendilerini ‘düşünen ve bilen’ olarak görmeye yatkın bir ruh haline sahip olduklarını akla getiriyor”.

“Çok muhtemelen ‘yetmez ama evet’in altında, ‘yetmez, dolayısıyla hayır’ veya ‘yetmez, dolayısıyla boykot’ diyenlerden kendini ayırma isteği (de) var. Daha ‘ince’ bir bakış, esas olayın ‘hayır’cılar değil ‘boykot’çular olduğuna işaret ediyor. Çünkü ‘hayır’ diyenler kabaca bakıldığında ya ulusalçı, ya da kategorik AKP düşmanı. Yani ‘düşünen ve bilen’ insanların muhatap alacakları cinsten değiller (!)... Oysa boykotçular ‘solcu’ (!)... Diğer bir deyişle ‘düşünen ve bilen’ kategorisine dahil, hatta ona egemen olma iddiasına sahip insanlar (!). Bu durumda ‘yetmez ama evet’ diyenler şunu söylemiş oluyorlar: ‘Biz de sizin gibi solcuyuz ama doğru siyasetin ne olduğu konusunda farklı düşünüyoruz’²...”İttihatçı solcu liberalizmin” ruh hali bundan daha güzel anlatılamazdı³..

¹ Aslında Erdoğan’ın kendisi de „yetmez ama evet“ diyor.! Bütün mitinglerde bas bas bağılıyor adam-cagız, “ne yapalım daha fazlasını yapmak istedik müsaade etmediler, şimdilik bu kadarını yapabiliyoruz, 2011 Seçimlerinden sonra bütünüyle yeni bir anayasanın yapılması gelecek gündeme” diyor..ama duymak istemiyorlar ki! Amaç üzümü yemek değil bağcıyı dövmek olunca ne yapsan fayda etmiyor!..

² Etyen Mahçupyan Taraf Gazetesi 18.8.2010

³ Sakın yanlış anlaşılmasın! İyiki var bu insanlar..Onlar da olmasa tek başımıza kalırdık gene eskiden olduğu gibi!..

Bizde “solcu” olmak için önce ya ateist olmak gerekir, ya da dinle-İslam’la araya bir mesafe koymak! “Sosyal demokrat” olmayla, yani “ılımlı solcu” olmayla “komünist” olmak arasındaki farkı belirleyen de özünde budur aslında! Yani, İslamla araya mesafe koymaktır bu işin ölçüsü!. İttihatçı Kemalist kökenden gelen Türkiye “sol”unun “solculuk” ve “laiklik” anlayışının özü budur! Nasıl olur da bir “dindar” demokrat olabilir diyerek Erdoğan’a saldırmalarının altında yatan anlayış da budur!. Çünkü, bizdeki “solcular” müslümanların demokrat olduğu bir ortamda kendi “solcu”-“ilerici” kimliklerini kaybedeceklerini düşünürler. Niye mi diyorsunuz?

Bu konuyu daha önceki çalışmalarda defalarca ele aldım aslında. Bütün mesele II.Mahmut’la birlikte başlayan Osmanlı’nın “batılılaşmak” süreciyle ilgili. Bir tür tarihsel devrim olayı yaşıyor toplum bundan sonra. Toplumun İslam’la özdeşleşen bilgi temeli değiştirilmeye çalışılıyor. **Sanki, bilgisayardan bir programı çıkarıp onun yerine başka bir programı monte eder gibi birşey bu! Ve ne oluyor: O andan sonra, bu yeni bilgi temeline göre “yeni insanlar” yetiştirilmeye çalışılıyor. Yeni tipten bir devşirmecilik sistemi aslında bu. Bütün o Jöntürkler’in İttihatçılar’ın ve daha sonra da Kemalistler’in ve de bugün ortalıkta dolaşan “solcu” ve “sağcıların” varoluş mekanizması bu.** Bu öyle bir süreç ki, bir yanda, sistemin eskiden beri sahip olduğu bir bilgi temeli-kültürü, gelenekleri, yaşam bilgileri-var, diğer yanda da, buna karşı “baticılık” adı altında sisteme yukardan aşağıya doğru enjekte edilen yeni yaşam bilgileri, ve buna göre yetiştirilen insanlar. Toplum zaman içinde ikiye bölüyor bu süreç. İki kültür, iki bilgi temeli ve birbirine yabancı, birbirini anlayamayan iki ayrı insan tipi-paralel iki toplum çıkıyor ortaya!..Buna bağlı olarak da, ikiyüz yıldır süren bir çatışma.. Bir yanda, “herşeyi daha iyi bilen baticılar”, diğer yanda ise, onların deyimiyle “cahil halk”, ya da “göbeğini kaşıyan adamlar”!. Bu nedenle, İslam bizde sadece bir din değildir. Toplumun, insanların bu çatışma ortamı içinde kimliklerini oluşturdukları siyasallaşmış bir bilgi temelidir-bir kalkandır. Siyasallaşmış derken “laikçilerin” dediği gibi şeriatçılıktan falan bahsetmiyorum tabii! Kendilerini, kendi kimliklerini koruyabilmek için insanların sarıldığı bir referans bu. Onu siyasallaştıran ise topluma ve bu toplumun insanlarına karşı açılan ideolojik savaş oluyor. Olay özünde bir tür varoluş-kimlik mücadelesi yani.

BEN DE ASLINDA “YETMEZ AMA EVET” DİYORUM!

Az önce dedim ki, “ben de aslında yetmez ama evet” diyorum. Peki “utangaç evetçilerle” aradaki fark ne burada, son tahlilde aynı şeyi söylemiş olmuyor muyuz!.

“Yetmez ama evet”çilerden çok değer verdiğim birisi diyor ki geçenlerde: “Evet, bu bir burjuva devrimidir, destekliyoruz. Ama biz daha ileriye temsil ettiğimiz için yetmez ama evet” diyoruz! Aslında doğru bu söylenenler. Ben de aynı şeyi söylüyorum. Görünüşte aynı yerde duruyoruz yani, siyasi duruşumuz çok benziyor birbirine . Ama ilk anda anlaşılamayan-ifade edilemeyen bir fark var arada! Bizi ayıran da bu zaten herhalde! Sanıyorum bunu bildikleri, ya da hissettikleri için de benden uzak duruyorlar! Şöyle açıklamaya çalışayım:

Tamam, iyi güzel, sonunda “bu bir burjuva devrimidir”e geldiniz, bu da büyük bir adım. Çünkü daha önce, burjuva devrimi deyince bununla Kemalist devrimler anlaşılıyordu “sol”da!..Ama yetmez ki! Çünkü, bu bir burjuva devrimiye eğer, bu devrimin kime, hangi sınıfa karşı yapıldığının da açıklanması gerekir. Yani bunun neden bir burjuva devrimi olduğunun açıklanması gerekir. Daha açık konuşalım: Bugün burjuva devriminin bayrağını taşıyan bir AK Parti-Erdoğan ise eğer, o zaman, “hayır” cılardan oluşan “statüko” cephesinin ne olduğunun-bunların kimliğinin de- doğru olarak açıklanabilmesi gerekir. Öyle ya, kime karşı yapılıyor bu burjuva devrimi? Ama iş buraya gelince duruluyor!. “Statüko cephesi” falan denilerek geçiştiriliyor olay!. “Statüko cephesi” tanımı doğru tabii, ama neyin, hangi sistemin statükosu bu?. Bu basit soruyu sormuyorlar kendilerine! Kimdir, nedir bu “statüko cephesi” diye sormuyorlar?. Neyin, hangi düzenin statükosudur bu?. Hangi statükoyu korumaya çalışıyor bunca insan?. Hangi sınıfın temsilcisidir bunlar? Daha açık söylersek, kendilerine Kemalist diyen ve burjuva devriminde burjuvazinin karşısında yer alan bu insanların-

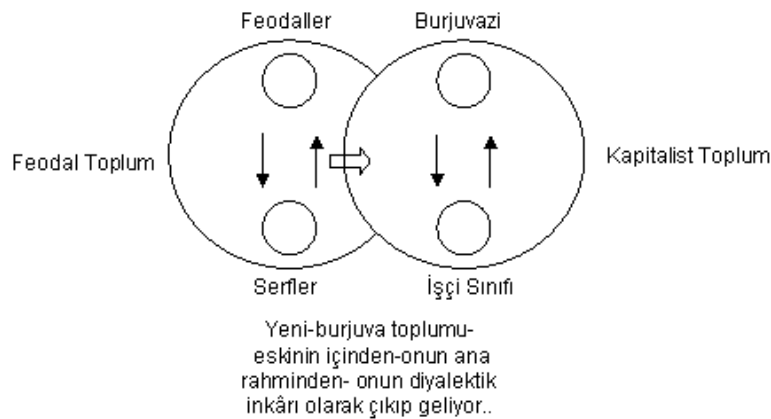
cephenin sınıfsal karakteri nedir? Yaşanılan sürece “burjuva devrimi” dememizin nedeni nedir? Bu soruları kendilerine sormuyorlar, çünkü bu soruya cevap vermeye kalkarlarsa eğer bugüne kadar sahip oldukları o “solcu” kimliklerini kaybedeceklerini düşünüyorlar! Mahalle baskısının altında ezilmekten korkuyorlar. İnsan beyni öyle bir sistem ki, yaşamı devam ettirme mücadelesinde kritik anlarda eğer başka çıkış yolu bulamıyorsa görmezlikten gelmeyi bile bir yaşamı devam ettirme stratejisi olarak kullanabiliyor!..

Aramızdaki fark bu işte!. Ben de “bu bir burjuva devrimidir” diyorum, ama bunu söyledikten sonra durmuyorum ben! Burjuva devrimi ne demek diye soruyorum kendime..Batı'ya bakıyorum orda nasıl olmuş burjuva devrimleri diye düşünüyorum. Sonra bizim tarihimize bakıyorum ve bugünden düne bir çizgi çekerek bugünün dünün içinden nasıl çıkıp geldiğini açıklamaya çalışıyorum..Bizde Batı'daki örnekler uymayan yanlar olduğunu görünce de bunları görmezlikten gelerek minareyi kılıfına uydurmaya çalışmıyorum. Neden bizde böyle diyerek gittiği yere kadar gitmeye çalışıyorum! **Bu sitedeki 4. Çalışma-“Herşeyin Teorisi” böyle çıktı işte ortaya. Yani öyle oturupta “Herşeyin Teorisi’ni” yazmaya çalışmadım ben!..Ve açık söylüyorum: Bu çalışmada-bu sitede yer alan 4. Çalışma’da- ortaya çıkan sonuçları kavramadan ne Türkiye’yi, ne de Türkiye’deki burjuva devrimi sürecini kavramak mümkün değildir. Birakınız Türkiye’yi bir yana, 21.yy dünyasını yaratan diyalektiği bile kavrayamazsınız!. Gerçekliğin kıyısında köşesinde dolaşırsınız işte o kadar, çünkü, daha ileriye gidebilmek için kapıları açacak olan anahtar buradadır..**

EVET, BU BİR BURJUVA DEVRİMİDİR

Ne kadar ilginç değil mi. Önce yaşıyoruz, sonra da yaşanılan bu süreci, “bu nedir” diye açıklamaya çalışıyoruz! Yani, bu gidişle Türkiye’de de önce devrimi yapacağız, sonra da, a, bak bu yapılan devrimmiş diyeceğiz! Aslında bu bütün gerçek devrimler için böyledir. **Çünkü devrimleri, belirli bir ideolojiye göre hareket ettikleri için herşeyi daha önceden bilen çok bilmiş toplum mühendisleri yapmazlar!** Bizim Erdoğan gibi, tamamen pragmatik, hayatın önlerine koyduğu problemleri çözmeye çalışan basit insanlar yaparlar devrimleri. Bu yapılanların devrim olduğunun adının konarak açıklanması ise daima sonradan gelir. Bunu hiç unutmayın...

BURJUVA DEVRİMİ DEYİNCE BATI’DA NE ANLAŞILIR

Yukardaki şekil herşeyi anlatıyor aslında. Bu nedenle daha fazla açıklamaya gerek duymuyorum. Yalnız bir noktanın altını çizelim: Batı toplumları yerleşik toplumlardır. Yani, tarımı keşfederek toprağa yerleşmiş, ekip biçerek hayatı üretmeye başlamış toplumlar. Kapitalizm de bu türden bir toplumun içinden çıkar. Varolan sistemin-feodal toplumun-“kent”-“site” adı verilen ana rahminde oluşarak gelişir.

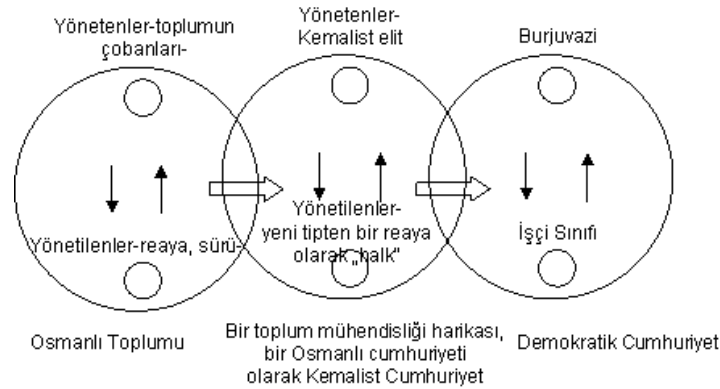
BİZDE BURJUVA DEVRİMİ DEYİNCE NE ANLAMAK GEREKİYOR..

Bizde ise bambaşka bir süreçtir yaşanan. Herşeyden önce, barbarlığın orta aşamasında-göçebe fetihçi bir toplum olarak tarih sahnesine çıkmışız biz. Buna-bu sürece bağlı olarak da yukardan aşağıya doğru bir devletleşme-sınıflı toplum haline gelme sürecidir bizim yaşadığımız. Aşiret toplumuna ilişkin DNA' ların üzerine dinsel biçimler altında da olsa sınıflı toplum genlerini monte ederek oluşturulur bizde toplumsal yapı⁴..

Böyle bir yapı içinde burjuva devriminin gelişimi ise, 16.yy'ın ortalarından itibaren başlayan merkezi yapının çözülmesi sürecine-"yapısal değişim"- paralel olarak ortaya çıkar. "Batılılaştırıp merkezileştirerek Devleti kurtarma" adına III.Selim ve II.Mahmutla başlayarak Tanzimat'la uç noktalara ulaşan toplum mühendisliği süreci ise bu yapısal değişim sürecini saptırmaya-engellemeye yönelik bir devlet projesidir. Bunun, Rus ve Japon örneklerinde olduğu gibi, yukardan aşağıya doğru devlet eliyle kapitalizmin gelişme yolunu açmayla falan hiçbir ilişkisi yoktur. Bizde, daha sonra bu yolu denemeye çalışan II.Abdülhamid olmuştur! Ama onun çabası da bir sonuç vermez, çünkü çok geç kalınmıştır. Hem varolan antika yapıya sahip çıkarak onu kurtarmaya çalışacaksın, hem de yeni bir toplum inşa edeceksin, bu mümkün değildi. Ama gene de, mümkün olmayanı başarma gayretiyle de olsa İttihatçı toplum mühendislerine nazaran daha olumlu-onurlu bir yeri vardır onun tarihimizde. Hiç olmazsa toplum onun döneminde kendisi olarak yola devam etmeye çalışmıştır.

Açıkça görüleceği gibi, bizde-tarihimizde- yukardan aşağıya doğru toplum mühendisliği yaparak "devleti kurtarma" çabasıyla (batılılaşma adı verilen bir tür tarihsel devrim- kültür ihtilâli- süreciyle), aşağıdan yukarıya doğru gelişen burjuva devrimi süreci birbirine zıt iki süreç olarak gelişmeye çalışır. Tanzimat'tan 1876 Meşrutiyet'ine, oradan 1908 "Jöntürk Devrimi"ne, oradan da 1923 "Kemalist Devrimlerine" doğru evrilen süreç daha sonra aşağıdan yukarıya bir diyalektik sıçramayla 1950 "Ak Devrimine" ulaşır. Buradan da, altalta üstüste bir boğuşma sonucunda çeşitli ara aşamalardan geçerek, ennihayet günümüze kadar gelen bir süreçtir bu. **Bugün devrimin bayrağı AK Parti'nin-Erdoğan'ın elinde ve artık nihai zafere doğru gidiyor süreç.** Önümüzde iki stratejik aşama var: 12 Eylül Referandumu ve 2011 Seçimleri. Bu iki basamak da aşıldığı taktirde artık Türkiye'de burjuva devriminin zaferinden bahsedebilir hale geleceğiz. Tarihte böyle, "devrimcilere" rağmen başarılan başka bir devrim yoktur herhalde!.Bu da bizim katkımız olsun!..

Bütün bunları da şöyle gösterelim:

⁴Dikkat edin, üretim ilişkilerinin değişimini temel alan bir devrim-toplumsal DNA'larda bir değişim-söz konusu değildir bu arada!..

TÜRKİYE'DE İKİ ÇEŞİT SOL VARDIR

Yukardaki şekle bakarsanız bugün Türkiye’de iki çeşit „sol“ olduğunu görürsünüz! Biri, “yönetilenleri”-yeni tipten bir reaya olarak “halkı”- temsil eden “Kemalist sol”dur bunların, diğeri ise “işçi sınıfını” temsil eden “sosyalist sol”!

“Kemalist solun” ne olduğu açık!⁵ Bugün bile halâ yaşamakta olan Osmanlı Devleti’nin ruhunun yaşayan “çağdaş”-“Cumhuriyetçi” “ulusalci” temsilcileridir bunlar! Çok dinli, çok etnisiteli-kapitalizm öncesi antika bir Devlet olan Osmanlı’nın, “yedi düvelin” karşısında ayakta kalabilmek için yarattığı “batılılaşım modernleşerek” çevreye uyum sağlama- böylece hayatta kalma- stratejisinin, yani, Jöntürk gelenekli “Devleti kurtarma” ruh halinin en son temsilcileridir...Tanzimat’la birlikte başlayıp “Cumhuriyet Devrimi”yle” zafere ulaşan “reformların”-“batılılaşma sürecinin”- “Devlet eliyle yukardan aşağıya doğru gerçekleştirilen kendine özgü bir burjuva devrimi” süreci olduğunu iddia eden Devletçi dünya görüşünün temsilcileridir bunlar!.

Öyle ya, “batılılaşma” adı verilen kültür ihtilâlini başlatan Osmanlı ve bu sürecin ürünü olan aydınlar artık bir batılı gibi düşünmeliydiler! Batı’da, feodallere karşı olduğu için “ilerici” olan burjuvazinin yerini, bizde, Osmanlıya özgü feodaller olan yerel cemaat liderlerine-ayanlar’a karşı “ilerici” bir güç olarak Devlet alıyordu!. İşte bu şekilde, kerameti kendinden menkul “ilerici” bir Devletin çocukları olan bütün o Jöntürk gelenekli “reformcu”-“ilerici” “asker sivil güçler”, dün-Osmanlı döneminde, daha sonra da Cumhuriyet döneminde, aşağıdan yukarıya doğru gelişmeye çalışan üretici güçlerin önündeki en büyük engel olagelmışlerdir⁶. **Bu nedenle, bizim tarihimiz, bir yerde, kendisine “ilerici” rolünü biçen “tarihsel devrimci” bir Devlet’le, ona karşı, gelişip güçlenerek yaşamı devam ettirme mücadelesi veren, fakat sırf o “ilerici” Devlet’e karşı oldukları için de “gerici” olarak nitelendirilen sınıfların-güçlerin mücadelesidir. Herşey tersinedir bizde! Antika Devlet “ilerici” olunca, tabi halka-burjuvaziye de “gerici” olmak düşmüştür! Devlet’in kendine, “yeni”, “çağdaş”, “Türk” vatandaşları yaratmaya çalışmasının altında yatan gerçek budur.**

Tarihsel devrim” adı altında bir tür kültür ihtilâli sürecidir bu yaşanan. Sistemin bilgi temelini-kültürünü-yok sayarak, onun yerine yukardan aşağıya doğru yeni bir bilgi-kültür-oluşturma, sonra da bu yeni kültüre-bilgiye-göre “yeni” insan tipleri yaratma operasyonudur. İşte bu yüzdendir ki, dünyada her yerde devlet örgütlü toplumun merkezi temsil instanızı-self-iken, bizde, önceden varolan bir “Devlet” kendisine uygun yeni vatandaşlar (“Türk vatandaşları”) yaratmaya çalışmıştır. Bu “yeni tipte vatandaşlardan” oluşan “modern” “ulusa” da “Türk ulusu” denmiştir!. Devşirme bir ulus olmaktan çıkarak gerçek anlamıyla bir ulus haline gelme sürecini daha yeni yeni tamamıyor Türkiye insanları..

Ya “sosyalist sol”, onun ne ilişkisi var bu Jöntürk gelenekli gerici-sağ Devletçi ideolojiyle-Kemalist solla?

Bu konuda daha önce şöyle demişiz⁷: “Önce, Türkiye solunu Devlet Sınıfı’nın peşine takan temel ideolojik varoluş probleminde yola çıkalım: 20.yy’dan kalma anlayışa göre „Solculuk”, “sosyalizm” ne demektir? Üretim araçlarının mülkiyetinin devlete ait olması değil midir işin özü? E, o zaman, madem ki “solcu” olmak devletçi olmaktır, Osmanlı artığı olsun, ne olursa olsun, neden karşı çıkacaksınız ki devletçi bir sisteme!

⁵ Yukardaki şekilde „Kemalist sağ“ın ne olduğu da görülüyor! Birbirlerine „karşı“ da olsalar bunlar aynı sistemin ürünüdür..

⁶ Ama şunu da unutmamalıyım ha! Türkiye’de kapitalizm, yukardan aşağıya oluşan bu “engele” karşı mü-cadele içinde gelişebilmiştir. Yani o “engel”-yumurtanın kabuğu-olmasaydı onun içindeki civciv de geli-şemezdi!..İşin bu yanını da görmek gerekir. Yoksa gene tarihten koparız!..

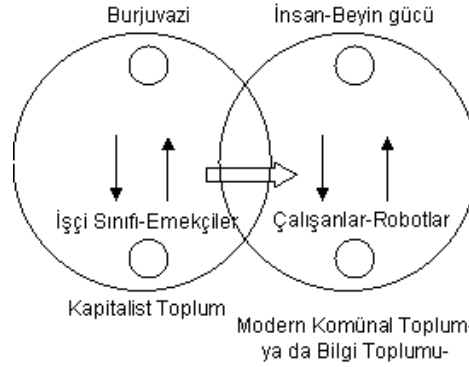
⁷ „Türkiye’de Neden Sol ya da Sosyal Demokrat Bir Hareket Yok”, www.aktolga.de, Makaleler.

Türkiye’de üretim araçlarının yüzde altmış-yetmiş devlete mi ait⁸, sen zaten, “hepsi devlete ait olsun” diyorsan eğer, neden karşı çıkacaksın ki buna! İşte Türkiye solunu antika Devlet’e bağlayan, onu Devlet Sınıfı’nın müttefiki haline getiren en önemli ideolojik bağ budur⁹!

Hem sonra, “işçi sınıfının dünya görüşünü savunmak” demek, “burjuvaziye karşı olmak” demek değil midir, al işte sana fırsat! Kimdir “hakim sınıf” bugün Türkiye’de? İktidarda kim vardır, görünüşe bakarsan “burjuvazi” değil mi! O halde devlet de burjuvazinin devletidir! Tabii bu durumda, Devlet burjuva devleti olunca, o zaman, darbe yaparak iktidarı ele geçiren “Devletin asıl sahibi” “asker sivil aydın güçler” de, “gelişen kapitalizm karşısında mülksüzleşen şehir ve kır küçük burjuvazisinin temsilcileri” oluyorlar! Ve “esas sınıf düşmanı” burjuvazi olduğu için de, bunlar devrim yolunda işçi sınıfının, solun tabii müttefikleri olarak kabul ediliyorlar!..İşte size Türkiye’deki “sol”un düşünce yapısı-bilgi temeli!..Türkiye solunun-Kürt solu da buna dahildir-neden Devletten-Kemalizmden bir türlü yakayı kurtaramadığının gerekçesi budur...

PEKİ HEPSİ BU KADAR MI, TÜRKİYE’DE GELECEĞE YÖNELİK OLARAK SOLCU-İLERİCİ OLMAK NE ANLAMA GELİYOR!

Sürecin diyalektiğini bir bütün olarak kavrayabilmek için şimdi bir de aşağıdaki şekle göz atalım, sonra da bunu daha önceki şekille birlikte düşünmeye çalışalım:

İşte o, “AK Parti’den daha ileri olmanın” diyalektiği de budur! Yani, kapitalizmi-sistemi zorla yok ederek onun yerine işçi sınıfının iktidarını kurmak, üretim araçlarını devletin mülkü haline getirmek değildir artık devrim! Bunlar işçi sınıfının delikanlılık döneminin ütopyalarıydı. İşçi sınıfı, emekçiler modern sınıfsız topluma giden yolu böyle tanımlamışlardı o zaman. Bu da son derece doğaldı aslında. Ne diyeceklerdi ki başka! Serbest rekabetten tekele varan, yani artık üretici güçlerin gelişmesini engelleyen bir kapitalizm vardı karşılarında. Nasıl açılacaktı bu yol? Devrimin temel sorusu bu idi. Başka bir güç de olmadığına göre ortalıkta, bu işi işçilerin kendilerinin yapması gerekecekti. Olay bundan ibarettir. Ama bugün artık durum farklı. Yol açıldı ve üretici güçler kapitalizm altında da olsa gene gelişmeye başladılar¹⁰. Hem de, global düzeyde ve muazzam bir hızla. Böyle bir durumda gelişmenin önüne durmak olamazdı artık devrimcilik!

⁸ Yakın zamana kadar böyleydi bu. Çok şükür ki, şu son yıllarda yapılan özelleştirmelerle şimdi durum değişti! Bence son yılların en devrimci olayı bu özelleştirmelerdir! Bunun sayesinde ki bugün artık Devlet-Devlet Sınıfı can çekişiyor!..Demokratik Cumhuriyet’e giden yol Osmanlı artığı Devletçi düzenin tasfiyesinden geçiyor..

⁹ Ve işte bu yüzdendir ki, 20.yy’ dan kalma „solculuk” artık ulusalcılıktır, siyasi gericiliktir. Niyetin ne olursa olsun pratikte böyledir bu..Bana inanmıyorsanız, bir DİSK’in, ya da KESK’in tavrına bakın! Örneğin, KESK’ciler hem “solcu” oldukları için toplu sözleşme talebini de içeren Referandumda “hayır” diyeceklerini söylüyorlar, hem de, sendikacı oldukları için “toplular sözleşme” istiyorlar!..

¹⁰ Bu konuyu daha önceki çalışmalarda bütün ayrıntılarıyla ele almaya çalıştık. İsteyen bunlara bakabilir..

Kapitalizme karşı olmakla-ona düşman olmakla- onun diyalektik inkârcısı olmak ayrı şeylerdir. İşte, 21.yy devrimcileriyle 20.yy “devrimcileri” arasındaki en önemli fark bu diyalektiği kavrayış biçimindedir. Kapitalizm altında oluyor diye gelişmeye ilerlemeye karşı olmakla devrimci olunmuyor artık! İlerici olmanın yolu, daha sağlıklı, insana, çevreye saygılı bir gelişmenin yolunu aydınlatabilmekten geçiyor. Savaşa karşı barışı savunmaktan geçiyor. Eşitlik ve adaleti savunmaktan geçiyor.¹¹ AK Parti’den daha ileri olmak mı istiyorsunuz? Kim tutuyor ki sizi!..Zincirlerinizi koparın yeter!..

“HAYIR” CEPHESİNİN ANATOMİSİNE DEVAM..

EVET, TÜRKİYE’DE İKİ TÜRKİYE VARDIR!..

Evet, Türkiye’de iki Türkiye vardır dedik! Birincisi, II.Mahmut’un torunlarının temsil ettiği, İttihatçı Osmanlı’dan arta kalan eski Türkiye, ya da “derin” Türkiye! İkincisi ise, eskinin içinde oluşan, gelişen ve bugün artık eski kabuklarının içine sığmaz hale gelen yeni Türkiye, yani demokratik Türkiye Cumhuriyeti. Dünyayla, Avrupa Birliği’yle bütünleşmek isteyen, çağdaşlaşmak, medenileşmek, kapitalist bir ülke olarak gelişmek isteyen Türkiye bu ikinci Türkiyedir. Birinci Türkiye’yi temsil edenler de aslında böyle bir Türkiye rüyasıyla yola çıkmışlardı! Ama rüya gerçekleştikçe daha sonra bunu kendi varlıkları için bir tehlike olarak görmeye başladılar ve bunun karşısında yer aldılar! Aslında onların niyeti Osmanlı artığı eski Devletçi düzeni kapitalist bir görünüm altında muhafaza ettirmektir! Burjuva da olsun, işçi de olsun ama ille de Devlete dokunulmasın istiyorlardı. Yani, Devlete bağlı vesayet altında bir kapitalizmdi onların özlediği! Süreç bu çerçevenin dışına taşmaya başlayınca da onun karşısında yer aldılar..

Ama, statükoyu muhafaza etmek isteyenlerin, değişime karşı çıkanların sadece “Devlet Sınıfı” mensubu asker-sivil bir avuç azınlık olduğunu düşünürsek yanılırız!

Bu Devletçi düzenin, eski Türkiye’nin değişmesini istemeyenlerin başında, Devlete bağlı işyerlerinde çalışan işçiler de gelirler! Bir kişinin yapacağı iş için birçok kişinin işe alındığı, çoğu birer karadelik haline gelmiş olan bu işyerlerini dolduran, eski düzenin bir parçası haline gelmiş “Devletçi işçiler”! “Özelleştirmeye karşı” olan bu “solcu” işçilerle, onların “solcu” sendikaları, birinci Türkiye’nin Devletçi “sivil toplum örgütlerine” iyi bir örnek oluşturuyorlar! Osmanlı-Türk usulünce “kapitalizme karşı olmanın”, “solcu”-“Devletçi” olmanın tipik örnekleridir bunlar! Hele son zamanlarda, globalleşme sürecinin hızlanmasıyla birlikte iyice içe kapanan, milliyetçi-sosyalist garip bir anlayışla iyice Devletin kucağına düşen bu “solcu” grup artık iflah olmaz bir hale gelmiş bulunuyor.

Eski, çağ dışı tarımsal faaliyeti devam ettirmek isteyen köylüler de bu birinci Türkiye’nin içinde yer alırlar. Dünya pazarlarındaki fiyatın iki katını taban fiyatı olarak Devletten alarak Devletin sırtından geçinmeye alışmış Osmanlı’nın Reaya sınıfı artıkları da dünyayla bütünleşmeye karşı çıkarlar. “Ulusalçılık”, “Devlet babanın” koruması altında varlığını sürdürmenin politik kalkını oluyor bunlar için de. Gelişen kapitalizmin mülksüzleştirdiği, çiftinden çubuğundan olmuş insanların bu sürece tepki duymaları ve eski içe kapanmacı Devletçi düzeni özlemeleri doğaldır! İnsan yerine konmasalar da, hiç olmazsa yüzyıllardır içine kapanarak yaşadıkları bir düzenleri vardı bunların birinci Türkiye’nin içinde. Doğal olmayan, bu tepkilerin kendilerini “kapitalizme karşı”, “ilerici-solcu”, “sivil toplumcu” tepkiler olarak sunmaları! Kendine “muhafazakarım” diyenlerin zorunlu olarak ilerici, “ilericiyim” diyenlerin de gerici bir rolü üstlendikleri “garip” bir ülke oldu Türkiye!

¹¹ Bu konuyu (21.yy da sol nedir) daha önceki çalışmalarda yeterince ele aldık..

Ve tabi, dünyaya, küresel rekabete açılmaya karşı olan, ulusal korumacı düzen içinde kendine belirli bir yer yapmış, kendini yenileme zahmetine katlanamayan bazı sermaye kesimleri de bu birinci Türkiye'ye sıkı sıkı yapışanlar arasındalar.

AMA BİR DE TÜSİAD GİBİ İKİ TARAF ARASINDA KALANLAR VAR!..

Bu sitede 2007 Cumhurbaşkanlığı seçimleri arifesinde çıkan bir makalede şöyle demişiz:

“Evet, TÜSİAD cı burjuvalardan bahsediyoruz!.. Bunlar başlangıçta sandılar ki, olay sadece tepede oynanan bir siyaset oyunundan, Avrupa Birliği'yle bütünleşme süreci açısından bazı uyum yasalarının çıkarılmasından, Anayasa'nın kağıt üstünde Kopenhag kriterlerine uygun hale getirilmesinden ibarettir! Bütün bu gelişmeler statükoyu-Devlet sınıfını biraz zorlasa da, eninde sonunda Devletin tepesinde gene bir “uzlaşmanın” hakim olacağını düşündüler. Bu sürecin bütünüyle bir kabuk değiştirme sürecine doğru geliştiğini göremediler! Ve ellerini kollarını sallaya sallaya, “demokratik bir sivil toplum örgütü” olarak gayet mutlu bir şekilde “demokratikleşme sürecinde baş rolleri oynamaya” soyundular! Ağızlarından bal akıyordu adeta!

Ama bu oyun fazla sürmedi! İçine girilen bu yeni süreçte, onların burjuva yanlarıyla, Devlet sınıfının koruması altında akvaryumda yetiştirilmiş olmanın verdiği köksüz yanları-halktan kopuklukları- arasındaki çelişki hızla büyüyordu. Öyle ki, süreç bir yere kadar geldi ve orada dayandı kaldı! Ya biri, ya da öbürüydü artık! İkisi birlikte olmuyordu! Burjuva olarak, Avrupa Birliğine, demokratikleşmeye evet diyorlardı. Çünkü başka türlü global sermayeyi ile bütünleşmek, ortaklıklar kurmak mümkün değildi. Ama öte yandan, bütün bu işler olup biterken bir de baktılar ki bu süreç beraberinde aşağıdan yukarıya doğru güçlü bir kapitalistleşme dalgasıyla birlikte geliyor! İktidar falan derken, “Anadolu kapitalistlerinin” temsilcisi olarak doğan AK Parti “Devleti”de ele geçiriyor! Aslında onlara kalsa bunun da artık fazla bir önemi kalmamıştı. Çünkü nasıl olsa pazar ulusal pazarla sınırlı değildi artık. Bu yüzden de ulusal pazarda pastayı paylaşmaya aday bir Anadolu burjuvazisinin de ortaya çıkışı o kadar ürkütücü bir olay değildi. Nitekim de TÜSİAD başlangıçta bu sürecin karşısında falan yer almadı. Anadolu kapitalistleriyle TÜSİAD'ın temsilciliğini yaptığı büyük burjuvazi arasında son derece sıcak ilişkiler geliyordu. Burjuva devrimi sürecinde burjuvazinin birliği ennihayet sağlanıyordu. Bu durum ülkedeki bütün dengeleri etkileyen çok önemli sonuçlar doğurmaya başladı.

Ama Devlet sınıfı açısından durum hiçte böyle değildi! Cumhurbaşkanlığı seçimi onlar için bir nitelik değişimi olayıydı. Bu sefer iş, biraz ondan biraz bundan, biraz Devletçi, biraz özel mülkiyetçi, ama her halukarda ikisinin arasında “uzlaşmacı”-devşirme-¹² bir düzenin ötesine gidiyordu. Devletçi düzen bütünüyle yok olma tehtidi altındaydı! AK Parti iktidarı Devlete ait ne varsa herşeyi satıyordu! Yarın bu sürecin önündeki tek engel olan Sezer de gider de onun yerine Gül gibi biri gelirse nereye varacaktı bu işin sonu! Tek kelimeyle, Devlet elden gidiyordu! Devlet sınıfı için, üretim araçlarının mülkiyetinin el değiştirmesi demek yok olmak demektir! “Devletin esas sahibi” onlar olduğu için, bu da tabi “Devletin-Cumhuriyetin yok olması” anlamına geliyordu!

“Yetti artık” deyip, otobahnda yüz elli kilometre hızla giderken birden frene bastılar! Atatürkün Samsuna çıkarak Kurtuluş Savaşını başlatması gibi, Doğu Perinçeğin ideolojik önderliği altına giren Deniz Baykal da işaret fişeğini ateşleyerek yeni bir “kurtuluş savaşını” başlattı! Asker-sivil, sağcı-solcu-ilerici-demokrat bütün Devlet sınıfı unsurları “Cumhuriyet Mitinglerinde” birleşerek bu gidişe dur demeye başladılar! İlk hedef 22 Temmuz'da iktidarı

¹² Çok ilginç, Gül'ün Cumhurbaşkanlığına karşı çıkan Devletçi cephe sözcüsü gazetecilerden biri diyor ki, “daha önce de, Özal ve Demirel gibi halkın oylarıyla seçilen kişiler Cumhurbaşkanı oldular, ama ne de olsa onlar bir tür devşirme idiler. Gül'ün farklılığı işte bu noktada ortaya çıkıyor. O, direkt olarak halkın içinden biri”.. Bunları yazan öyle “sağcı” falan biri değil ha, halkı “göbeğini kaşıyan cahil bir güruh” olarak gören “demokrat” kesimden!!

geri almaktı! Sonra da Atatürk Cumhuriyeti'nin tepesine Atatürkçü bir Devlet başkanını oturtmak!

TÜSİAD'cılar önce bu "Ulusalçı şahlanıştan" uzak duruyormuş gibi davrandılar! Yeni bayan başkanları gene olumlu demeçler vermeye devam ediyordu! "Önemli olan demokratik süreçti, halkın iradesiydi". Ama sonra ne olduysa, birileri onların da kulağını büktüler ki, hemen onlar da katılıverdiler koroya! Ve yeni politika seslendirilmeye başlandı: "Uzlaşma" diyordu artık TÜSİAD! "Çözüm, uzlaşmayla, mevcut durumun içinde" bulunmalıydı. Yani, "çocuk doğmasıydı, bir süre daha ana karnında durmaya devam etsindi!

Tartışmalar bu ortam içinde sürerken, "bir gece ansızın" 27 Nisan e-Muhtırasıyla askerler de katıldılar koroya! "Hükümet karşı çıkıp bu müdalaleyi eleştirirken, demokrasi şampiyonu Devletçi-"sivil toplumcu" örgütlerin ve TÜSİAD'ın sesi hiç duyulmadı! Bir anda unutulmuşlardı o Kopenhag Kriterlerini! "Askerin siyasete karışmaması" ilkelerini! "Olmaz ama yan cebime koy"cular cephesine TÜSİAD'da katılıyordu artık! Öte yandan, "biz gene AB yi savunuyoruz" demeye de devam ettiler tabi! "Ama bu hükümet de çok ileri gidiyordu", "baksanıza, başörtüsünü Çankaya'ya çıkarmaya çalışıyorlardı"! "Galiba şeriat tehlikesini ciddiye almak gerekecekti artık"! Birden muhalefet cephesine yönelen TÜSİAD cılar, bu duruma gerekçe bulmak için "hükümet AB sürecinden yan çizmeye başladı, hükümetin AB ye karşı enerjisi tükendi" falan demeye başladılar! Yeni muhalefet çizgilerini bu şekilde kamufle etmeye, "demokratlığı" elden bırakmadan işi götürmeye çalıştılar. "Ulusalçı cepheyle" olan ilişkilerini, sanki hükümet demokrasi hedefinden sapıyormuşta onlar da onun için hükümete karşı cephe alıyorlarmış taktiğiyle örtmeye çalıştılar! Bu tavırlarıyla bazı Batılı gazetecileri de yanıltmadılar değil ha! Nasıl olsa 22 Temmuz onların istedikleri gibi sonuçlanacaktı! AK Parti'nin boynuna bir yular geçirilmeliydi! Gene kalabilirlerdi iktidarda, ama 367'ye, Cumhurbaşkanı seçecek çoğunluğa asla ulaşmamalıydılar! Yanında kontrol edebilecekleri bir ortak olmalıydı! ANAP'la DP'nin birleştirilmesi hesaplarının altında yatan buydu. Bir diğer alternatif de tabi MHP'nin ve DTP'nin de meclise girmesiyle otomatikman AKP'nin 367'nin altında kalmasıydı.. Tutmadı! Ne CHP+MHP hesapları tuttu, ne de AKP'yi kontrol altına alma hesapları! Halkımız kırdı attı o Devletçi zinciri! Ve dedi ki, "hadi bakalım elinizden ne geliyorsa yapın, darbe mi yapacaksınız, ne yapacaksınız yapın, yetti artık"!

TÜSİAD'cı burjuvazinin içine girdiği yeni sürece ilişkin olarak altı çizilmesi gereken bazı noktalar şunlardır:

Herşeyden önce bu süreç TÜSİAD açısından son derece sancılı bir süreç olacaktır. Hatta bu, bir süre sonra TÜSİAD'ın bölünmesine bile yol açabilir. Bir yanda burjuvazi olmaktan kaynaklanan çıkarları, kapitalizmin evrensel yasaları, öte yanda da Devletin burjuvaları olarak tarihsel gelişme koşullarından kaynaklanan kültürel alt kimlikleri! Şu an bu ikisinin arasına sıkışmış durumdadır.

TÜSİAD'cı burjuvalar aşağıdan yukarıya doğru belirli bir kitle temeline sahip olarak gelişmemişlerdir. Batıcı, Devletçi kültürün bir parçası olarak ortaya çıkmıştır bunlar da. Bu yüzden, şimdi birden, içinden çıktıkları ve kendi varoluş koşullarını ürettikleri bu zeminin kaydığını, kabuğun kırıldığını, üstelik de bu kabuğun altından kendilerine tamamen yabancı, "Anadolu kapitalistleri" denilen ve başka bir kültüre sahip insanların ortaya çıktığını görünce paniğe kapılarak kırılan vazunun parçalarını biraraya getirmeye çalışıyorlar! "Uzlaşma" diyorlar bunun adına da! Bunun, yeni doğan bir çocuğa, "sen tekrar çıktığın yere gir", ya da "ordan daha fazla dışarı çıkma" demekle bir farkı olmadığını göremiyorlar!

Şimdiye kadar hep Yönetenler arasında olmuş, özellikle son otuz yıldaki toplumsal gelişmelere damgasını vurmuş olan TÜSİAD cılar, geçiş döneminin şaşkınlığını attıktan sonra ayaklarını yere basınca, eski Devletçi kimliklerini bir alt kimlik olarak gene muhafaza etseler de, eninde sonunda burjuva olmaktan kaynaklanan üst kimlikleriyle yeni süreçle

bütünleşeceklerdir. Gerçek uzlaşma da bu şekilde, burjuvazinin birliğinin sağlanması yoluyla gerçekleşecektir”¹³..

Bu satırlar üç yıl öncesine ait! Son günlerdeki Erdoğan-TÜSİAD tartışmalarını da dikkate alırsak bugüne kadar bu yolda ne kadar mesafe katedildi dersiniz! Görünen o ki, halâ direniyor TÜSİAD! Basına DİSK başkanıyla elele fotoğraflar vererek (ki bu görüşmeden sonra DİSK Referandumda hayır kampanyasına aktif bir şekilde katılmaya karar verdiğini açıkladı) ne kadar “solcu” bir “sivil toplum örgütü” olduğunu göstermeye çalışan TÜSİAD ne yapmak istiyor dersinizi! Bir CHP-MHP koalisyonu mu yatıyor acaba gönüllerinde! Şaşarım akıllarına! Hele hele Boynerler’e yazık oluyor bu ara! Yeni Demokrasi Hareketi geçmişinden dolayı bayağı bir umut bağlamıştı insanlar onlara; ama anlaşılıyor ki ülkemizde insanların ve toplumsal grupların-sınıfların kimliğini belirleyen halâ onların bilinçaltını kuşatmış olan geçmişleri, varoluş koşulları oluyor..Ne dersiniz, toplumsal düzeyde terapi yeteneğine sahip psikanalistlere de ihtiyaç var galiba bizde!.

“HAYIRCI” CEPHENİN ANATOMİSİNİ İNCELEMeye DEVAM EDİYORUZ..

TÜRKİYE’DE FAŞİST HAREKETİN GELİŞTİĞİ İKİ KANAL..

Görünüşe bakılırsa bu iki kanal şöyle: Birincisi, MHP aracılığıyla aşağıdan yukarıya doğru açılmış. İkincisi ise, içinde CHP’nin bulunduğu, yukardan aşağıya doğru devlet eliyle açılan kanal. Görünüş böyle. Ama şimdilerde bu görüntü değişiyor artık, çünkü son zamanlarda kral adeta striptiz yapmaya başladı!. Yavaş yavaş üzerindeki bütün elbiseleri atıyor. Ya da, o elbiseler-üniformalar lime lime olarak dökülüyorlar! Ortaya çıkan manzara ise tüyler ürpertici! Aslında iki kanal falan yok ortada, tek bir kanal var: Türkiye’de faşist hareket yukardan aşağıya doğru devlet eliyle açılan bir kanalda gelişmiş hep. Görünüşteki o iki kanal olayı sadece bir aldatmaca. İttihat Terakki’ yle başlıyor herşey. CHP’nin de MHP’nin de kökeni bu. Daha sonra bunların bir kanadı Devleti ele geçirerek yukardan aşağıya doğru devlet eliyle devşirme bir Türk kimliği yaratmaya çalışırken, diğer kanat da Batı’da olduğu gibi aşağıdan yukarıya doğru bir hareket yaratmaya çalışıyor. Yani aynı toplum mühendisliği mekanizması iki yönlü kurularak harekete geçiriliyor. Olay bundan ibarettir. Bir tür toplumsal kontrol-yönetme (feedback) mekanizmasıdır aslında yaratılmak istenen. Ve bu başarıyor da. Seksen yıldır olan bu.

Ama bir nokta var tabi unutulmuş! Klima cihazını-termostat-kurmuşsunuz evin içine ve mevcut durumu korumayı düşünüyorsunuz ama, bunun için sadece evin içindeki statik ortamı kontrol etmek yeterli değildir! Bir de çevre var! Çünkü odanın içindeki ısı dışardan-çevreden gelen etkilerle değişiyor. İçerde üretici güçler gelişirken dışardan da globalleşmenin etkileri sistemi etkilemeye başlıyor. Bu durumda statükoyu koruma mekanizması da işlemez hale geliyor tabi. Ve ne oluyor, artan ısı karşısında kral bir bir üstündeki elbiseleri atarak durumu kontrol altında tutmaya çalışıyor. Ama bu da onun gerçek kimliğinin deşifre olmasına neden oluyor...

İlk bakışta kavranılması zor bir diyalektik bu. Despot, devletçi falan denilebilir ama, nasıl olurda devleti kuran bir partiye faşist denilebilir diye düşünüyor insan!

Aslında olayın iki yönü var. Birincisi açık, bir tarihsel devrim-toplum mühendisliği olayı bu. Antika bir toplumun bilgi temelini değiştirme olayı. Faşizm ise daha başka bir şey. Evet, bu haliyle bile faşizme ait bütün unsurları barındırıyor süreç içinde. Yabancı düşmanlığı desen var¹⁴, ırkçılık desen var..Yani faşizme ait bütün özellikleri taşıyor içinde. Ama bu aşamada henüz daha faşizm denemez buna. Bir tür kültür değiştirme-değiştirme-olayı bu. “Devleti kurtarma” adına yapılan bir tarihsel devrim olayı.

¹³ Hey koca dünya, burjuvazinin birliğini savunmak da bize düştü!!..

¹⁴ Geçenlerde bir kitap okudum, herkese okumasını öneririm. „Modern Türkiye’nin Şifresi“, Fuat Dündar, İletişim Yay..

Ama zamanla, yukardan aşağıya doğru kurulan bu mekanizma ve ona bağlı olarak işleyen sistem, kendi diyalektik inkârı olarak, önce aşağıdan yukarıya doğru bir direncin, sonra da, üretici güçlerin önlenemez gelişmesine paralel olarak, yeni bir toplumsal kimliğin oluşmasına neden oluyor. Buna bağlı olarak da statükko, varolanı koruma güdüsüyle-statükoyu muhafaza refleksiyle-yavaş yavaş faşist bir kimliğe sahip olmaya başlıyor. Bu bir yerde, yumurtanın içindeki civciv geliştikçe yumurtanın kabuklarının onun için bir hapisane haline dönüşmesine benziyor. Hele hele o kabuklar çatlamaya başlayınca bunları yeniden birbirine yapıştırma çabaları için rengini daha da değiştiriyor. İşte Türkiye bir süreden beri bu süreci yaşıyor. O “derin devlet” olayı, Ergenekon süreci falan hep bu gelişmenin sonucu. Ve öyle oluyor ki artık, tek kanaldan yürütülen kabukları yapıştırma çabaları yetersiz hale gelince mekanizma bütün güçlerini birleştirerek yapmaya çalışıyor bu işi. İşte bugünkü durum aynen budur. CHP, MHP işbirliğinin altında yatan diyalektik budur. Devlet sınıfının önündeki tek “çıkış yolunun” bir CHP-MHP koalisyonu olmasının mantığı budur.

Gene bir kitap önereceğim burada: Çetin Yetkin’in “İktidara Karşı Türk Direniş ve Devrimleri” adlı kitabını kastediyorum. Yeniden Anadolu ve Rumeli Müdafaa-i Hukuk Yayınları’nda çıkmış!.. Olayı çok güzel ortaya koyuyor kitap. Kendisi Kemalist yazarın. Ama okuyunca görüyorsunuz ki bir MHP’liden de hiç farkı yok! Irkçılıksa ırkçılık, ne ararsan var!. Tarihsel bir perspektifle belirli bir zemine oturtmaya çalışıyor olayı..Orta Asya’dan gelen Türklerin daha sonra Osmanlı tarafından satıldığını anlatıyor. Osmanlı’nın devlet haline gelişiyle birlikte Türklerin hep ezildiğini anlatıyor. Tanzimat’a falan da karşı ha! Ta M.Kemal’e kadar getiriyor meseleyi ve diyor ki, “Cumhuriyetin kuruluşuyla birlikte Türkler bu esir hayatından kurtulmuş oldular”!.Eğer varmak istediğiniz sonuç ırkçı-kafatasçı bir sonuçsa, çok basit, tarihi etnik bir bakış açısıyla yorumlarsınız olur biter!..

PEKİ YA “KÜRTLER’E” NE OLUYOR, ONLARIN İŞİ NE BU CEPHENİN İÇİNDE!

Gene Etyen Mahçupyan’a dönüyoruz, çünkü çok güzel anlatmış olayı: “Referandum nedeniyle saflaşan taraflardan biri de ne ‘evet’ ne de ‘hayır’ demek istemedikleri için sandığa gitmeme kararı veren ‘boykotçular’. Burada başlıca iki grup var. Biri BDP ve onun mobilize edeceği Kürtler¹⁵. BDP’nin son günlerde boykottan uzaklaşarak seçmeni serbest bırakma eğilimi göstermesinin nedeni, bu siyasetin hüsrarla sonuçlanma ihtimalinin yüksek olduğunun anlaşılması ve partinin gereksiz yere kendi seçmeniyle iletişiminin bozulması riskiydi. Ama arkada yatan ilkesel tavır halen devam ediyor ve bu tavır aslında tek bir mesaj veriyor: ‘Ben Kürdüm, sizlerden farklıyım’. BDP’nin duruşunun siyasetle, yani yarının nasıl olacağıyla bir ilgisi yok. Onlar hem ‘evet’ hem de ‘hayır’ diyenlerin nihayetinde ‘Türk’ olduklarını ve siyasete dahil olmanın kendilerini bu ‘Türklük’ içinde eriteceğini düşünüyorlar. Nitekim en çok duyulan itirazlardan biri de bu tedirginliği açıkça ortaya koyuyor: ‘Pakette Kürtler için bir şey yok...’ Önce ifade etmek gerek ki bu anayasa değişikliğinde Kürtler için çok şey var ama bunların hepsi Kürtlerin Kürt olmayanlarla paylaştıkları avantajlar. Kadınlara yönelik pozitif ayrımcılıktan daha demokratik bir yargıya uzanan yelpazede ayrı ayrı her madde Kürtler için olumlu bir değişimi ima ediyor. Dolayısıyla söylenen şudur: ‘Pakette sadece Kürtler için bir şey yok...’ Bu ise önemsenen şeyin Kürtler değil, Kürt ‘kimliği’ olduğunu gösteriyor. Ne var ki bu yaklaşım, Türkiye partisi olduğunu iddia eden BDP’nin, ola ola sadece Kürt etnik kimliğini referans alabilen bir parti olduğunu ima ediyor. Öte yandan sadece kendi kimliğini temel alan, herkes için iyi olanı aramayan bir anlayışın, çok kültürlü bir toplumsal zeminde ne derece ‘demokrat’ bir hareket olabileceğini de sorgulamak durumundayız. Açıkça ifade etmek gerekirse boykot kararı, BDP’nin hâlâ siyasete hazır olmadığını, ama daha da önemli olarak Kürtleri siyasetin dışında tutma arzusu taşıdığını söylüyor”.

“Sonuç olarak Kürtlerin BDP çevresindeki ‘boykotçu’ kanadı, ‘Türklerin’ ama böylece Türkiye’nin siyaset dinamiğinin dışında kalmayı tercih ederek, kendilerini apolitik bir tutuma

¹⁵ Diğeri de ortodoks solcular oluyor..

mahkûm ediyorlar. Nedeni ise, siyasetin vurguyu kimlikten vatandaşa doğru çekme ihtimalinin olması ve bunun bir 'kimlik kaybı' tehlikesi taşıması"¹⁶...

Bu konuda daha önce yazdıklarımı tekrarlamak istiyorum¹⁷:

“Ben Kürt sorununu Türkiye'nin demokratik cumhuriyete dönüşümü süreci içinde çözülebilecek bir demokrasi sorunu olarak görüyorum. Bütün diğer sorunlar gibi onun da, zora, şiddete, silaha başvurmamak kaydıyla, her türlü görüşün açıkça ifade edilebildiği bir ortamda çözülebileceğine inanıyorum. Bunun için de artık Türkiye'nin şu insiyatifi-cesareti gösterebilmesi gerektiğini düşünüyorum: Türkiye diyebilmelidir ki, “ne istiyorsun kardeşim sen, ayrılmak, ayrı devlet kurmak mı, federasyon mu, Apo'yu serbest bıraktırmak mı, Kürtlerin kendi kimliklerini özgürce ifade edebilmelerini sağlamak mı, buyur kur partini, al işte sana legal siyaset yapma olanağı, anlat düşüncelerini insanlara, eğer onları (Kürtleri ve Türkleri) ikna edebiliyorsan ne ala, yok edemiyorsan, bu da artık senin kendi sorunundur. Bu durumda, ya ikna mücadelesine devam edersin, ya da, ben nerede hata yapıyorum diye düşünerek ona göre yeni politikalar üretirsin”..

Ama sadece Kürt sorunu için de değil, bütün diğer “sorunlar” için de geçerlidir bu çözüm yolu! “Sen ne istiyorsun, şariat devleti kurmak mı? Buyur sen de kur partini, al sana da legal siyaset yapma olanağı!” “Ama bir şartla! Zora ve silaha, teröre-şiddete başvurmamak, terörü ve şiddeti övmemek kaydıyla! Halkı kin ve nefrete yöneltmemek, insani duyguları zedelememek kaydıyla! Kimseye hakaret etmeden, kimseye saldırmadan yap siyasetini, anlat düşüncelerini, her türlü propaganda serbest. Aksi halde en sert şekilde cezalandırılırsın! Hem bu sefer artık, demokratik kamu oyunu da karşına alacağın için hiçbir şansın kalmaz”!..

Çözüm, böyle bir sürecin içinde, kolektif iradenin ürünü olarak ortaya çıkacaktır. İnsanların kendi geleceklerini özgür iradeleriyle inşa etmelerinin mekanizması budur. 21.yy'ın insan ilişkilerinde problem çözme yolu budur. Demokratik Cumhuriyet'e giden yol budur... Var mısın Türkiye”?..

Peki bütün bunlar nasıl olacak? Tek bir yolu var bunun: Yeni bir Anayasa..Öyle bir anayasa yapacaksınız ki;

1-Bu anayasayada teröre ve şiddete başvurmamak kaydıyla her türlü düşüncenin yolu açık olacak. Bu koşullar altında herkes legal siyaset yapma olanağına kavuşacak.

2-Anayasal vatandaşlık esas olacak. Yani, 12 Eylül Anayasa'sındaki Vatandaşlık Maddesi değiştirilerek, buradaki “Türkiye Cumhuriyeti Devletine vatandaşlık bağıyla bağlı olan herkese Türk denir” ifadesinin yerine “Türkiye Cumhuriyeti Vatandaşı denir” ifadesi konulacak!..

3-Bu yeni anayasada, anadilini öğrenmek de dahil olmak üzere, Devlet vatandaşlarının hertürlü kültürel faaliyetlerini destekleyecek, bunların gelişebilmesi için bütün olanakları seferber edecek..

4-Yerel yönetimler güçlendirilecek. Ülke sadece Ankara'dan yönetilir olmaktan çıkarılacak. Mahalli sorunların yerinde çözümü için gerekli insiyatiflerin gelişmesi sağlanacak..

Türkiye bu cesareti gösterebildiği an olay biter! Sadece PKK olayı da değil, “Ermeni soykırımı” tartışmaları da biter! Şariat korkuları da!

¹⁶ Etyen Mahçupyan, Taraf Gazetesi, 20.8.2010

¹⁷ M.Aktolga, „Bu Bir Medeniyet Değiştirme Olayıdır“, www.aktolga.de Makaleler

Ne diyecek o zaman dağda silahlı eylem yapanlar, “hayır biz açık-legal faaliyet göstermek istemiyoruz” mu diyecekler! Böyle bir durumda, “peki o zaman sizin derdiniz ne kardeşim” diyenlere ne cevap verecek bu insanlar! “Hayır, biz düşündüklerimizi açıkça söylemek istemiyoruz” mu diyecekler? Ne olur o zaman onların hali düşünebiliyor musunuz!

Mücadeleyi önce ideolojik planda zihinlerde kazanacaksınız! Ama ideolojik mücadele de, etnik temelde, bir ideolojiye karşı başka bir ideolojiyi öne sürerek, yani, milliyetçi ideolojileri çarpıştırarak kazanılmaz!¹⁸ Çünkü, böyle bir zeminde her ideoloji kendi karşısını üretir, yani etki tepki ilişkisi içinde oluşur. İşin içine zor faktörünü katmadan bir mücadeleyi kazanabilmenin yolu, insanların gönüllerine, insan olan yanlarına, özgür insan bilincine hitab edebilmekten geçer.

Deniyor ki AK Parti'nin niyeti kötü. Böyle kısmi bir değişiklik yerine neden tamamen yeni ve demokratik bir Anayasa hazırlamadılar!..İnsaf!..2007 Seçimlerinden sonra Ergun Özbudun'un başkanlığındaki bir komisyona böyle bir metin için çalışma talimatı vermişti AK Parti, ne oldu sonra! Arkasından hemen AK Parti hakkında kapatılma davası açıldı! Kim ne yapabildi bu durumda..sokaklara dökülerek protesto mu ettiniz bu süreci!..Geçenlerde televizyonda dinliyorum bir BDP sözcüsü diyor ki, e, AK Parti bunu-yani kapatılmayı-göze alabilmeli!..Olur, daha başka!..Görünüşte maksimalist taleplerle ortaya çıkanların bu tavırlarıyla statüko cephesinin ekmeğine yağ sürdüklerinin farkında olmamaları mümkün mü! Ama işin özü burda yatıyor işte..Eğer senin varoluş gerekçense o statüko o zaman ne yapar yapar bir yerde onunla aynı cephenin içinde yer almanın yolunu bulursun..Türkiye'deki "Kürt milliyetçiliği" İttihatçı toplum mühendislerinin yarattığı Türk milliyetçiliğinin "ruh ikizidir". Bir reaksiyondur..Evet, bir reaksiyon olduğu için içinde haklı talepleri de barındırır, ama o kadar!..Bu Referandum'un bir yararı da aşağıdan yukarıya doğru yepyeni bir Kürt sivil toplum hareketinin doğuşuna neden olması olacak galiba!..

BU İŞ BİTMİŞTİR ASLINDA!..

12 Eylül Referandumundan bahsediyorum! Halkımız büyük bir çoğunlukla evet oyu verecektir ve bu viraj dönülecektir!..

Sonra? Sonrası da belli aslında! 2011 Seçimleri için propaganda süreci başlayacak ve tamamen yeni, demokratik bir anayasa için start verilecek..Ve Türkiye burjuva devrimi sürecinde çok önemli bir dönemeci daha aşmış olacak.. Ondan sonra işler daha kolaylaşacak göreceksiniz..Seçim barajı falan sorun olmaktan çıkacak¹⁹..Kürt Sorununu da çözer Türkiye hiç merak etmeyin..

TÜRKİYE 21.YY'IN PROBLEM ÇÖZME YÖNTEMİNİ ÖĞRENMİŞTİR..

Şimdiye kadar yazdıklarım da hep şunun altını çizmeye çalıştım: 21.yy'ın en önemli değiştirici gücü bilgidir, bilginin gücüdür...Tamam, iyi güzel ama, 21.yy'ın silahsız kuvvetleri 20.yy kalıntısı şatoları bu bilgiyle nasıl yıkacaklar? Kuvvete dayanarak yapamazlar bunu (halbuki eskiden böyle oluyordu). Bu durumda tek bir yol kalıyor geriye: Sistemi içerden fethederek kabukları kırmak! Bunun da yolu insan hakları, eşitlik, demokrasi, güce-kuvvete karşı sivil toplum insiyatiflerini öne çıkarmak, bunlara destek olmak (bir Mavi Marmara örneğini düşünün..), global vicdanı güçlendirmek..İşte Türkiye de, el yordamıyla da olsa keşfetti 21.yy

¹⁸ Kürt milliyetçiliğine karşı Türk milliyetçiliğini savunarak bir yere varamazsınız! Varırsınız aslında tabi, ama bu, önce kanın gövdeyi götürdüğü, sonra da ikiye bölünmüş bir Türkiye gerçeğinden başka bir yer olmaz!..

¹⁹ Sen hem red cephesinde dur, hem de seçim barajının indirilmesinden bahset! CHP-MHP koalisyonunun kapısını açmaktan başka ne işe yarayacak böyle bir adım şu an söylemişsiniz! En fazla bu ikilinin yanına bir de üçüncü partiyi eklenmiş olursunuz!..Olmaz olmaz demeyin!..Dokunulmazlık olayı da buna benzer! AK Parti enayydi! Kendi eliyle dokunulmazlıkları kaldıracak ve kendisini HSYK'nın kollarına atacak!..Ne güzel olurdu değil mi!..Geçti o günler!..

icadı bu silahları kullanmayı. Bu yüzden, Türkiye'den korkmayın..Bakın Erdoğan'a, sanki yılların stratejisti oldu çıktı! Hiç acelesi yok!..Çünkü, devrimin yolunun gelişmekten ilerlemekten geçtiğini biliyor-öğrendi; zamanın, kendisinden, temsil ettiği süreçten yana işlediğini biliyor-öğrendi. İki ileri bir geri gitmeyi çok iyi öğrendi hayattan..Emin ellerdesiniz yani!..Gölge etmeyin yeter!..